

wordt consequent afgeschoten en/of weggevangen om de inheemse flora te beschermen.)

Nieuwe bomen aanplanten is nodig om de soortenrijkdom qua bomen en struiken aan te vullen of te herstellen, omdat natuurlijke verjonging uit hakhoutstoven of za-

den onder druk staat door vraat en wrijfschade van die geweidragers. Om de pas aangeplante bomen en struiken enkele jaren de kans te geven zich te ontwikkelen, worden er afsluitingen gezet en onderhouden. Deze 'reeblocks' zijn gemaakt van hout uit de eigen bossen van het ANB. Andere systemen om aan-

plantingen te beschermen maken gebruik van ursusdraad (schapendraad).

De aandachtige kijker zal vast opmerken dat er in het plantvak ook taxus staat. Dat klopt: deze soort krijgt weer kansen in het Wijnen-dalebos.

Reuzenboomwrat

Begin december fotografeerde Danny nog een derde bijzonderheid: een groepje reuzenboomwratten (*Lycogala flavofuscum*) op de voet van een populier. Pol Debaenst van 'Paddenstoelenwerkgroep Westhoek', die de ontdekking bevestigde na microscopisch onderzoek, liet weten dat dit slechts de tweede keer is dat deze zeer zeldzame soort in West-Vlaanderen gespot werd.

Deze reuzenboomwrat lijkt een soort van paddenstoel, maar is het niet. Het is een slijmzwam. Die bestaat uit losse cellen die samen een plasmodium vormen. Het geheel

kan eruitzien als een klodder slijm en zich gedragen als een dier. Voor de voortplanting vormt het plasmodium een beschermend vlies waarop sporenlichamen groeien. Die zien er uit als een soort van paddenstoelen, maar zijn dat niet. Het zijn net zomin planten of dieren.

Slijmzwammen kunnen langzaam rondkruipen en laten daarbij een slijmspoor achter. Uit onderzoek blijkt ook dat ze in zekere mate intelligent gedrag vertonen. Ze zijn in staat om in een doolhof de kortste weg naar een voedselbron te vinden en kunnen hun lichaam zodanig van vorm veranderen dat ze maximaal

profijt halen uit meerdere voedselbronnen. Weird allemaal.

De reuzenboomwrat is een slijmzwam, een mysterieus wezen dat er uit ziet als een paddenstoel maar zich gedraagt als een dier.
Foto: Danny Deschacht.

MOORSLEDE

Crasselhouckbossen krijgen vorm

"Crassel-wat?", hoor ik je denken. Die naam komt van een verdwenen bosje dat ooit tussen Moorslede en Roeselare lag. Heel recent heeft het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) hier verschillende percelen kunnen aankopen. Die liggen verspreid over het grensgebied, ruwweg tussen de Zilverbergstraat in het noorden en de Gentsestraat in het zuiden. De teller staat ondertussen op ruim 60 ha, waarvan 23 ha reeds bebost zijn. We mogen dit, zeker voor onze regio, ambitieus noemen. Samen met de bestaande en nieuw aangeplante eikendreven vormen ze de verbinding met nog

Landschap bij de Crasselhouckbossen. Foto: Francis Denolf.

bestaande relictbosjes zoals het Kas-teelbos, dat een hoge ecologische waarde heeft.

Door dit gebied lopen al enkele fiets- en wandelroutes. Westtoer heeft die ook opgenomen in het nieuwe wandelnetwerk van de le-perboog. Ook 2 provinciale fiets-routes zullen langs deze bossen passeren. Nu al komen heel wat wandelaars, joggers en fietsers er de rust in de natuur opzoeken. Voor het vlakbij gelegen WZC Zilverberg is deze 'achtertuin' een gedroomde omgeving voor een veilige en rust-gevende groene wandeling, vooral voor de minder mobiele bewoners en hun begeleiders.

Het steekt wel dat uitgerekend dit rust- en stiltegebied met landelijke wegen driemaal per jaar ruw verstoord wordt door rallycompetities. Het zijn vooral de would-bepiloten, die er in de dagen vóór en vooral na het gebeuren hun rijvaardigheden komen uittesten, die de veiligheid van de zachte weggebruikers en de rust van het gebied bedreigen.

Op uitnodiging van een aantal buurt-bewoners staken we onlangs, samen met het ANB en vzw Leefmilieu Roeselare (als koepel van de lokale natuur- en milieuverenigingen), de koppen bijeen om dit gebied tot een echt groen én veilig rustgebied om te vormen. We werkten een stap-

penplan uit om die overgang gelei-delijk te laten gebeuren. En daar-voor willen we in de eerste plaats de overheid mee aan boord krijgen, met een duidelijke en afdwingbare snelheidsbeperking en een keuze voor plaatselijk verkeer op alle lan-delijke wegen in deze bos- en land-bouwzone.

Het ziet er naar uit dat met de ont-wikkeling van deze Crasselhouck-bossen de missing link verdwijnt tussen het Bergmolenbos, het Ster-rebos en het Vierkavenbos. Een groot wandelgebied op stapafstand van Roeselare: een droom die stil-aan toch werkelijkheid wordt?

OUDENBURG

Paddenoverzet 2024

Zaterdagvoormiddag 10 febru-ari plaatsen de paddenvrienden en -vriendinnen van Natuurpunt Gistel-Oudenburg & Hoge Dijken weer een afsluiting langs de Zee-weg in Roksem om te vermijden dat amfibieën op vrijersvoeten door het verkeer platgewalst wor-den. Die opbouw vormt gelijk het

startschot voor de dagelijkse con-troles: elke ochtend even kijken of er kikkers, padden of salamanders in de ingegraven emmers zijn geval-len en deze dan veilig overzetten, zodat ze verder naar hun favoriete voortplantingspoel kunnen trekken. Benieuwd hoeveel diertjes we dit jaar overzetten. In 2019 waren het

er 145, in 2020 330, in 2021 351, in 2022 334 en in 2023 153. Hopelijk herpakt de populatie zich een beet-je, maar ook andere overzetplaatsen in Vlaanderen laten een grote terug-val optekenen. Een gevolg van de klimaatverandering?

Het paddenteam van Natuurpunt Gistel-Oudenburg & Hoge Dijken. Foto van Leopold Dewulf. Daarnaast een van de eerste paartjes die dit jaar werden overgezet in amplexus, de typische paargreep van amfibieën. Het kleinere mannetje grijpt het grotere vrouwtje vast en laat zich op haar rug meevoeren naar de voortplantingspoel, waar zij haar eitjes afzet en hij die bevrucht. Daarna gaan ze ieder weer hun eigen weg. Foto: Jan Seys.